

MONDIAL HUMOR



10 CTS.

Redacció i Administració: Carrer de Mallorca, 192

10 CTS.



— Senyor president, demano que la meva causa s'aplaci vuit dies, perquè tinc l'advocat malalt.
 — Senyor acusat, no sab que'l varen trobar prenent el rellotge de la butxaca d'un senyor? Què vol que digui el seu advocat?
 — Cabalment, senyor president, això tindria ganes de saber.

MONDIAL HUMOR



CRÒNIQUES FRÍVOLES

Després del drama

Aquell que va dir que'l món es una comedia va dir una sentència digna de figurar en qualsevol fulla de bloc de calendari americà, al costat de les més acreditades den Séneca, den Ciceró i den Pascal.

Sí, senyors: el món es una comedia, i encara una comedia de titelles, si tant m'apuren.

Cert es que devegades les coses comencen molt serioses, fins al punt d'assolir categoria de dramàtiques; però cau el teló, hi ha canvi de decorat i tot seguit ve l'indispensable peça còmica, la farsa grotesca o el divertit sainet.

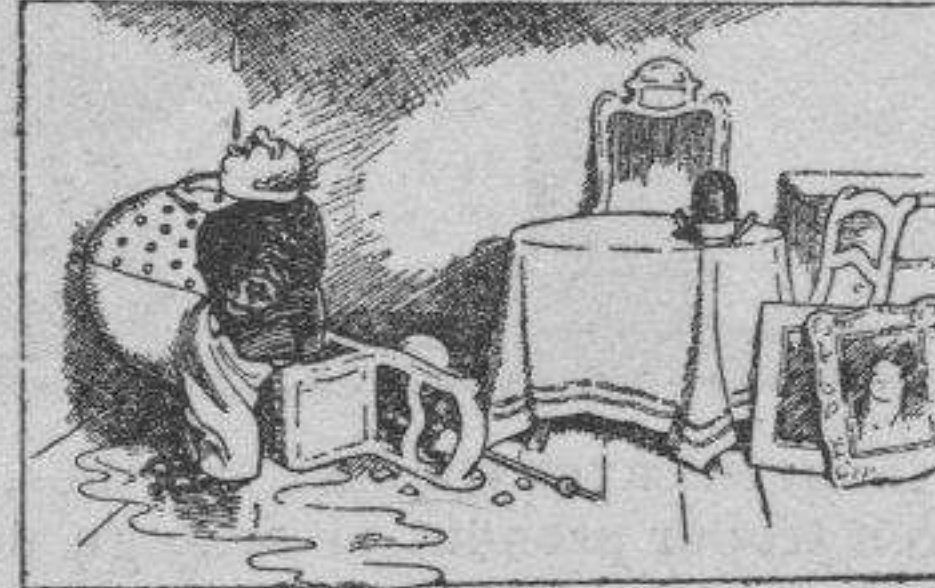
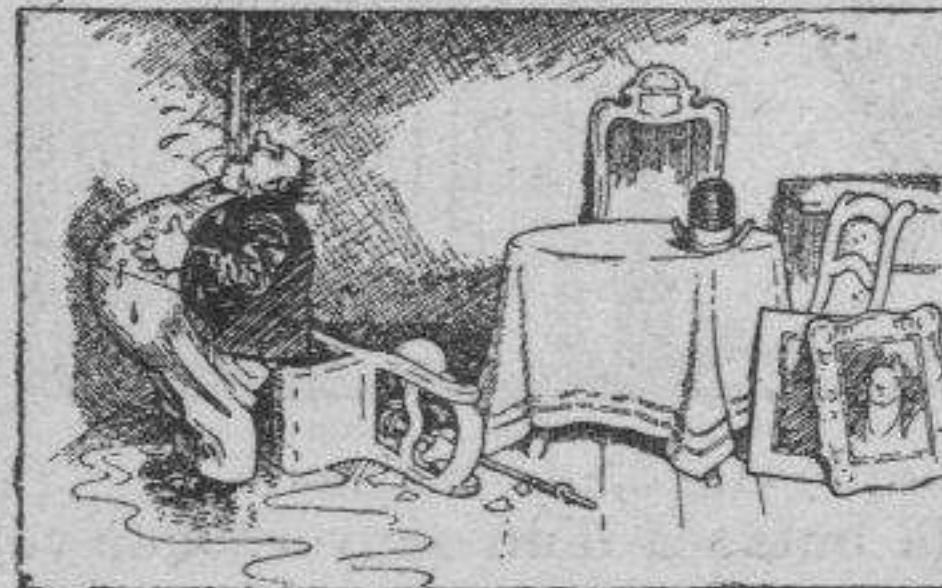
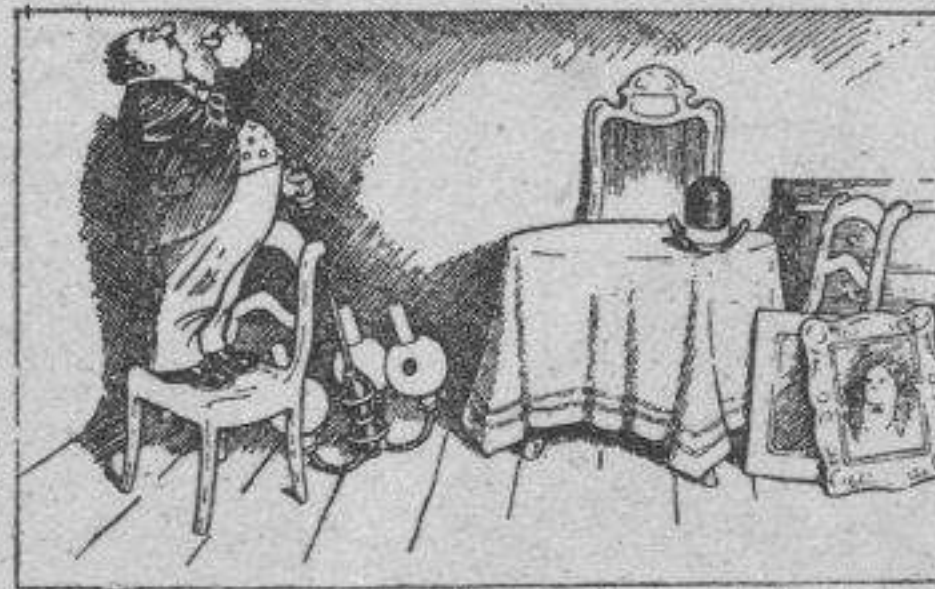
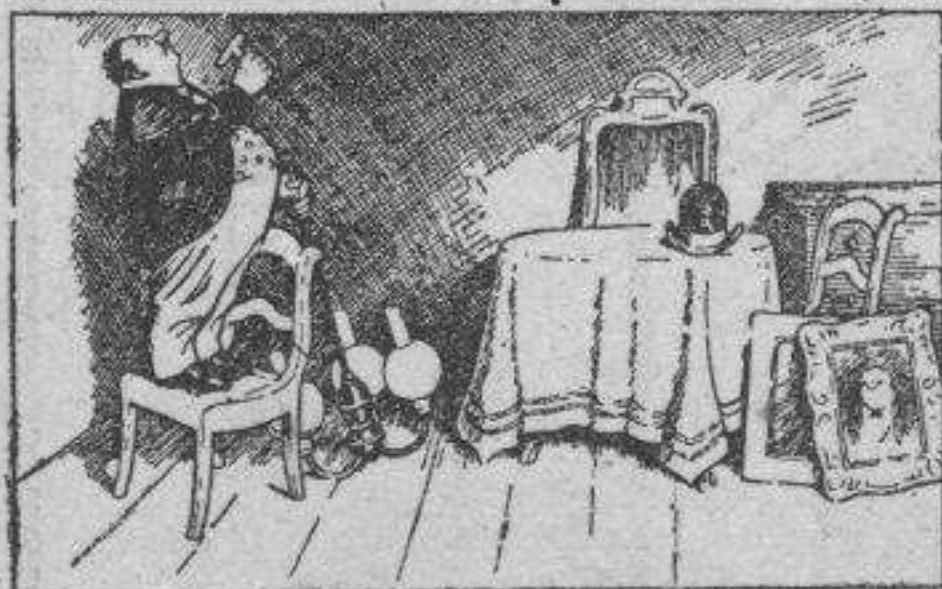
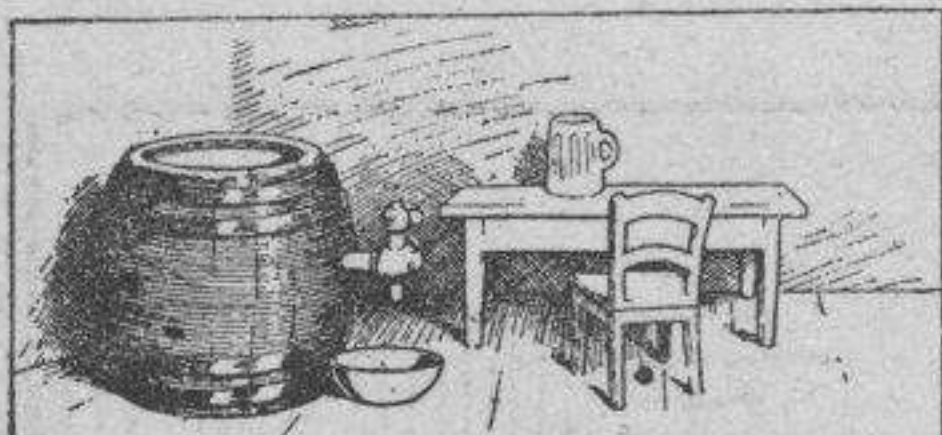
Aquí està, pera acreditar-ho, l'alevós assassinat de que ha estat víctima el president del Consell de ministres del Govern espanyol, don Josep Canalejas Méndez.

Durant els primers moments, un gest de suprema indignació, tant dels partidaris com dels adversaris polítics de l'ilustre estadista, va acullir la nova del crim; un sincer sentiment de dolor va fer presa en tots els cors; la tragedia assolí caràcter de dol nacional, i tot semblava poc pera acreditar la protesta pública.

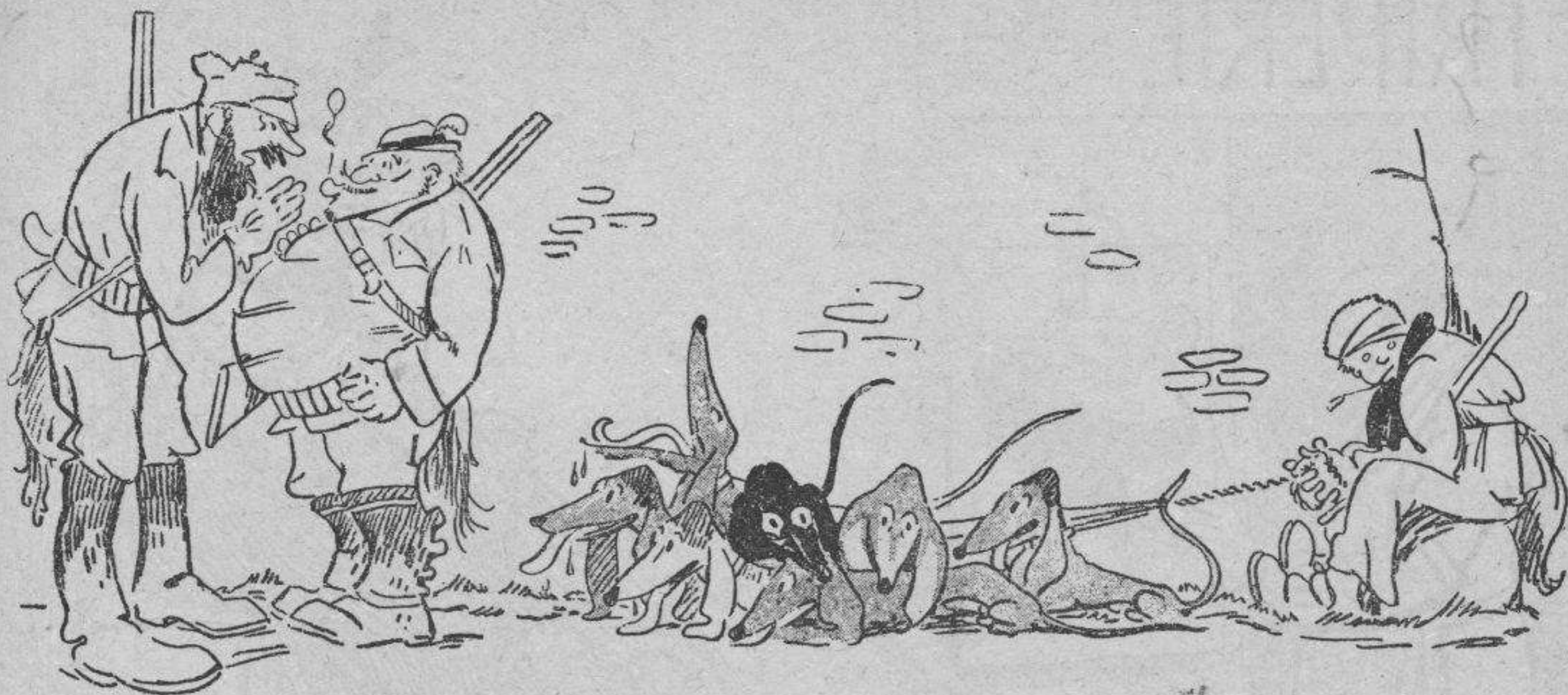
Amb dir que'ls periòdics d'informació gràfica, que no varen manifestar cap mena d'escrúpol en publicar el retrat del *Chato de Cullera* en totes les actituds i posicions que pugui imaginar un fotògraf efectista, pensaren i feren públic en els primers moments el propòsit de negar a l'assassí del senyor Canalejas els honors de la publicitat de les seves fesomíes, encara que després caiguessin en la més absoluta de les claudicacions, queden dits els extrems a que va arribar l'expressió del públic sentiment i les proves d'execració del crim.

Jo'm penso que si en Pardini, avençant-se a la sentència que segurament se li hauria dictat, no hagués

HISTORIETA MUDA



(Del *Witzige Blätter*, de Berlín)



— I encara se'ns rifaran perquè no hem caçat res.
 — Dispensi, jo tinc una excusa. Jo formo part de la Societat Protectora d'Animals.

(De *Le Rire*, de Paris)

aprofitat per a l'ús dels trets que encara li quedaven al browning, simplificant així la tasca dels tribunals de justícia, no haurien passat encara les vintiquatre hores de la consumació de la tragedia de la Puerta del Sol sense que els abolicionistes de la pena de mort haguessin organitzat manifestacions arreu d'Espanya per a demanar que l'assassí fos executat sense formació de causa.

Però aquesta actitud de tant extremada severitat li es dificultosa de sostenir al nostre temperament, per naturalesa lleuger i frèvol, que's complau en trencar amb un xisto les converses més serioses i en cercar la caricatura a les línies de correcció més acadèmica.

Per això ha estat que, bon punt sepultat el cadavre del President, i despullats de llur uniforme els que l'havien acompanyat a la seva darrera estada, es a dir,

finit el drama cruent i emocionant que havia posat en commoció tota Espanya, ha vingut a desencongir els esperits i a eixamplar els cors l'anunci del graciosíssim sàinet que ara s'està representant amb aplaudiment de tots els aimants de lo pintoresc i joguillós.

Pera comprendre l'alcanc del nostre pensament n'hi ha prou amb fixar-se en lo que passa respecte a les inquisicions que s'estan fent per a l'esbrinament de la



NOTICIES TURQUES

— Escrigui: «Gran victòria! De 3,000 soldats enviats al camp de batalla n'han tornat 4,000.»

(Del *Lustige Blätter*, de Berlín)



A LA DISPESA

— Posi-m'hi dos llits, a la cambra.
 — Però per què?
 — Perquè a la nit, quan torni de la cerveceria, al menys ne trobi un.

(Del *Jugend*, de Munich)

TRIPERIE



QÜESTIÓ D'HIGIENE

— Diuen que la goma dels segells conté microbis.
A mi plim!

(De *Le Père Mère*, de París)

personalitat i antecedents de l'assassí, de les quals resulta que aquest Manuel Pardifias era més conegut a Madrid que no pas el propi Canalejas.

Aixís ho acredita, al menys, el sens-fi de testimonis que han anat a declarar respecte d'ell davant del jutje que instrueix diligències i els circumstanciats anònims

— Es indigne lo que ha fet aquest govern! Imposar contribucions a les pobres solterones que tenim gats i no fer pagar res a les desvergonyides que tenen tres o quatre promesos!

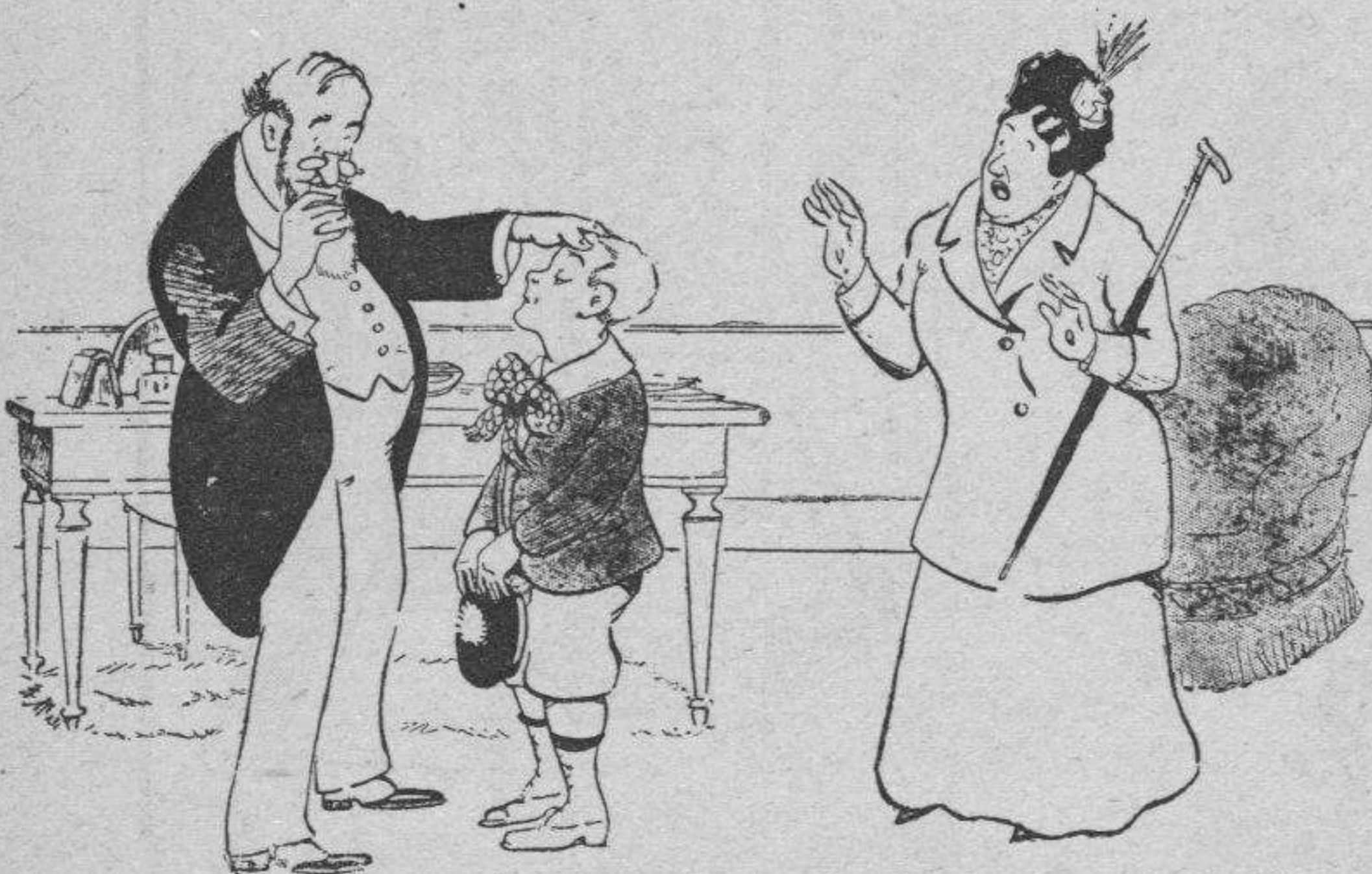
(Del *Meggendorfer Blatter*, de Munich)

que han publicat alguns periòdics donant compte de tots els prolegòmens de l'atentat i ressenyant amb tants péls i senyals la famosa sessió anarquista en que va votar-se la mort del senyor Canalejas, que es de dubtar que estigui tant circumstanciada l'acta que probablement n'hagué d'aixecar el secretari corresponent.

Què es ja, a hores d'ara, lo que queda per descobrir den Pardifias?

Lo mateix de la seva historia pública que de la seva vida privada se'n coneixen els més íntims detalls. Se sab l'història dels seus amors, la seva predilecció per les rosses i els bons ulls amb que's mirava les morenes; se tenen referències completes de la bona mà que tenia pera donar capes de pintura a les parets, i d'investigació en investigació — perquè a hores d'ara no queda ja espanyol que no s'hagi interessat pel tipus i no s'hagi convertit en detective espontani, pera capbuçar-se en aquest sensacional afer — s'ha vingut també en possessió d'altres no menys importants circumstàncies respecte a determinades preferències del criminal.

Aixís hi ha qui ha declarat saber que en Pardifias se tirava tres terroços de sucre al cafè, que li agradava



— Oh, senyor doctor! Menja, menja tant extraordinàriament, que mai aconseguix satisfer-se.

— Probablement deurà tenir la solitaria.

— Menjant com menja, ja pot donar per segur que al menys ne tindrà dues de solitaries.

(Del *Père-Mère*, de París)



Ell (llegint). — Se diu que'ls búlgars han entrat a la ciutat de (estornudant) a... ¡atxem!
Ella. — No pot ser: si ja hi varen entrar la setmana passada.

(Del *Punch*, de Londres)

extraordinàriament el fetge amb ceba i que era extremadament susceptible a les pessigolles.

Però malgrat totes les referències previes que hi havien de l'esmentat subjecte, i les un xic més alarmants que la policia francesa n'havia comunicat a l'espanyola, en Pardiñas pogué cometre el seu atentat impunement, perquè donava la casualitat de que lo que sabia tothom ho ignoraven precisament els que havien de saber-ho, es a dir, els agents de la ronda encarregada de la custodia personal del President.

Ara's diu — quan fou mort el combregaren — que's pensa seriosament en la reorganització de la policia espanyola. Haurà estat al menys feconda en aquest sentit la mort del senyor Canalejas? Imposarà l'opinió pública el criteri de la necessitat de que les milionades que's gasten anyalment pera la seguretat personal dels ciutadans no segueixin essent, com fins ara, diners llençats al pou?

A dir la veritat, no'ns en refiem massa, considerant que aquell mateix públic que bullia d'indignació a la Porta del Sol, hores després de l'atentat, i que menaçà amb calar foc a la quefatura de Policia, es el mateix que ara explica les seves hores vagatives davant de la llibreria den Sanmartín, aont, amb comparses assalariats, se reconstitueix a diari el vergonyós assassinat, pera impressionar películes cinematogràfiques i clixés amb destí a les revistes gràfiques més importants i de major circulació.

Vegin, doncs, si estem o no en ple sainet.

ARGOS



— Amb aquesta gent de la policia un hom no sab com compondre-se-les. Si vas mal vestit t'agafen per sospitós, i si t vesteixes decentment et pregunten d'aont has tret la roba, i t'agafen de la mateixa manera.

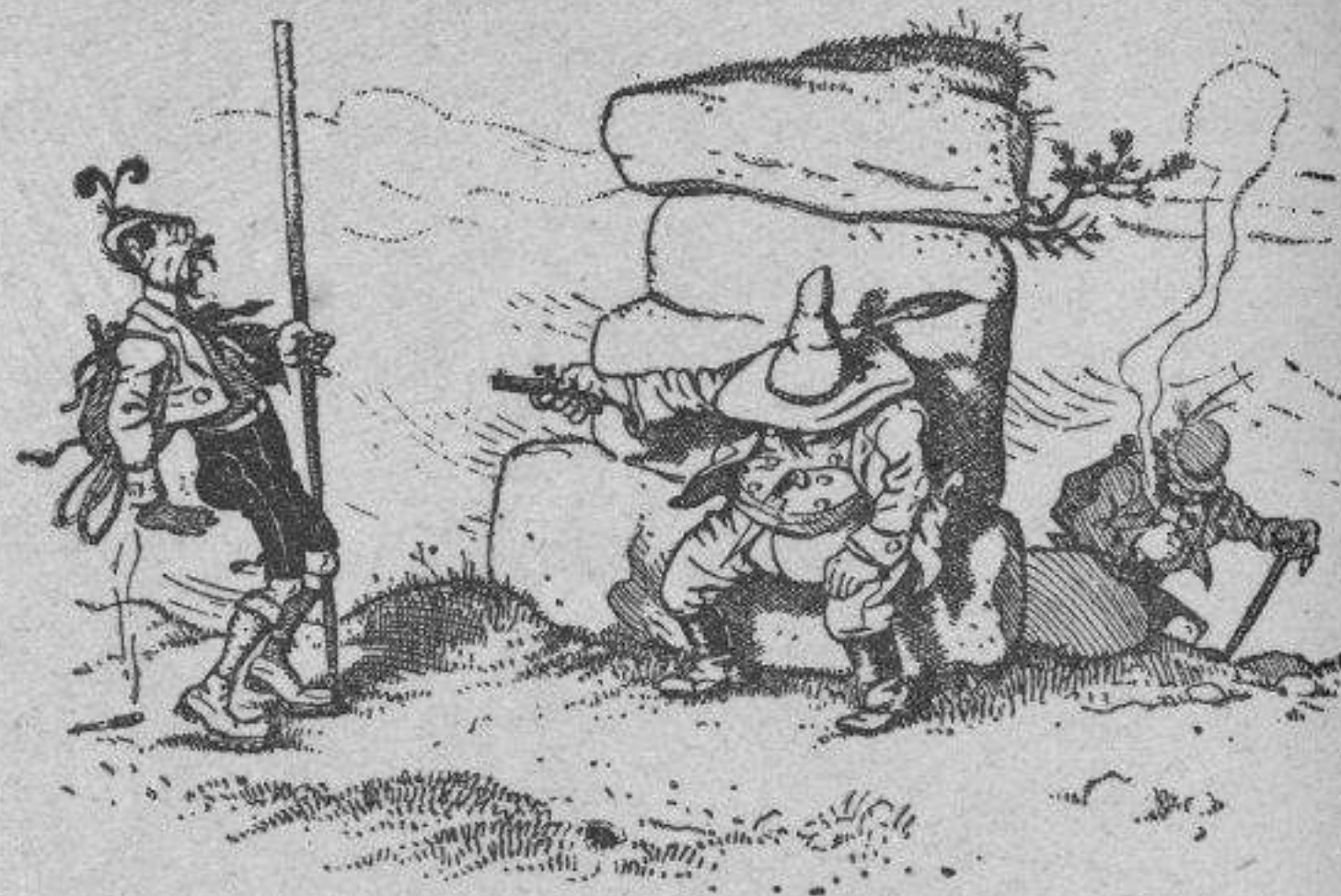
(Del *Meggendorfer Blätter*, de Munich)



VAL MÉS ENGINY QUE FORÇA



— Aquí venen dos turistes que'm sembla que porten les butxaques plenes. Ara es la meua!



— Els diners o la vida!



— Quin remei queda! Tu, entrega la cartera al senyor.



— I ara ja pots tirar, estúpid!



— No més ens cal lligar-te be...



— I cap al quartelillo de policia!

(Del *Meggendorfer Blätter*, de Munich)

Petites curiositats

Falta un alcalde

L'important ciutat de Kœnisberg (Alemanya) s'ha que dat sense alcalde.

Cap dels seus naturals aspiren a ocupar la plaça, i com que'ls dies passen i el càrrec segueix sense cobrir, l'Ajuntament ha acordat anunciar la vagant per medi dels diaris.

Varis són ja els de l'imperi alemany, entre ells el de la *Gazeta de Francfort*, que han publicat el següent anunci:

« El Municipi de Kœnisberg (Prusia) necessita un alcalde (burgmestre). Obre un concurs per un plaç de setanta dies, a partir del 1.er de Setembre. El sòu ofert es de 12,000 marcs l'any. Cada tres anys serà apujat en 1,000 marcs més, però en cap cas passarà el sòu de 15,000 marcs anyals. Després de vint anys l'arcalde tin-



EL VOT FEMENÍ A NORD-AMÈRICA
La primera vegada que voten l'avia i el net.

(Del Puch, de New-York)

drà dret a una jubilació equivalent a les dues quintes parts del seu sòu màxim. Si morís abans de retirar-se, la seva viuda, els seus fills o els seus hereus naturals cobraran una pensió equivalent a la quarta part del sòu. Pera sol·licitar la plaça caldrà acreditar que s'essúbdit alemany, que s'ha desempenyat altra alcaldia amb èxit favorable, que's posseeixen coneixements administratius i que no s'ha sofert cap condemna. »

Un anunci aixís, a Espanya, aont les vares són tant sol·licitades, se considerarà inverossímil.

Que en una ciutat tant populosa com Koenisberg no hi hagi un sol habitant que vulgui ser alcalde, essent com es el càrrec tant ben retribuit!

Llàstima pera les autoritats municipals espanyoles que en les condicions del concurs hi figuri la d'haver de ser súbdit alemany pera poder ocupar la plaça!

Anem a dir que fora per ells una dificultat no menys invencible l'exigencia de que's posseeixin coneixements administratius.

Gracies, molts cops, que'ls tingui el secretari.

Municipi femení

En una població de l'Illinois ve funcionant des de fa algun temps, de fet si no de dret, un ajuntament femení, constituït en la forma més original que concebir-se puga.

No es que en el poble de referencia'ls homes se considerin d'una capacitat intel·lectual inferior a la de les dones; al contrari, de lo que estan convençuts es de que les funcions administratives són no més que un passatemp bo pels que no tenen gran cosa a fer, però que no paguen la pena de perdre, per elles, ni un trist quart de jornal.

En conseqüència, els veïns del poble esmentat que surten elegits regidors deleguen llurs funcions en les respectives mullers, les quals se reuneixen, acorden, fan i desfan, suscrivint després els marits llurs resolucions pera donar valor legal a les mateixes.

Entretant l'home es al camp, a la fàbrica o a la mina. Això de fer sessions i de matar hores discutint si s'ha de plantar un arbre o s'ha de construir un pont, es cosa de dones.



QÜESTIÓ D'HONOR

— Demà rebrà la visita de dos amics meus!
 — Digui-ls que vinguin per allà les cinc de la tarda, que hi hauran alguns companys, i tots plegats podrem fer la manilla.

(De *Le Sourire*, de París)



UNA SONAMBULA EXTRA-LÚCIDA

— Vostè morirà jove, senyora.

(De *Le Sourire*, de París)



A LA CARRETERA

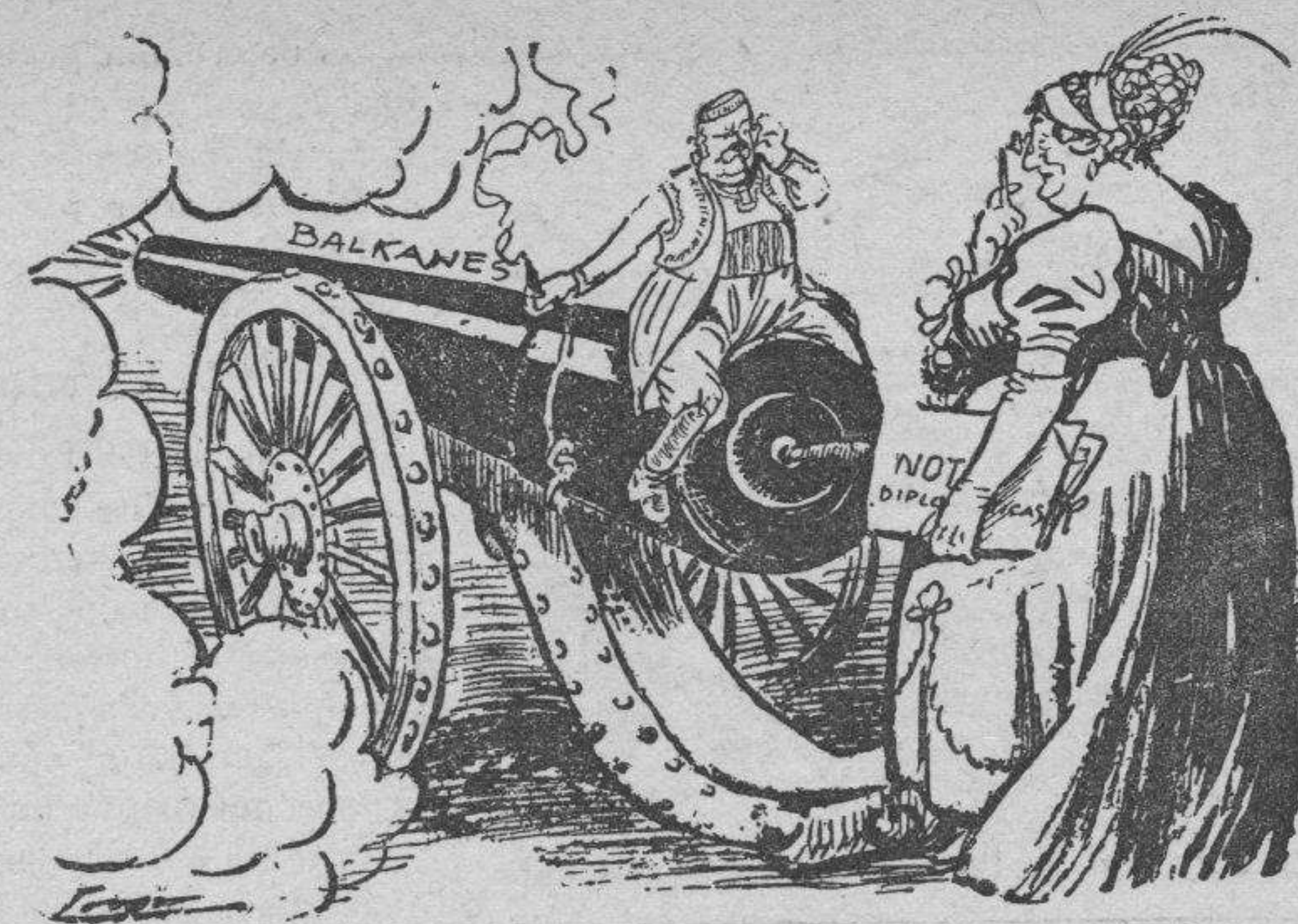
El chauffeur. — Us juro que m'estat jo.
El camperol. — Doncs es un que no assembla molt.

(De *Le Pêle-Mêle*, de París)



— I aquesta porqueria doneu com a sopa?
 — No, comandant. Es que lo que nosa tasta es l'aigua que ha servit pera rentar els plats.

(Del *London Opinion*, de Londres)



LA DIPLOMACIA EUROPEA I ELS BALKANS

Els Balkans. — Senyora: en aquest moment m'es impossible sentir-la; m'ho priva el soroll de les canonades.

(Del *Heraldo de Madrid*)



EL CANÓ DE DESEMBARC

— Punt de direcció: la lletra M de la paraula «xocolata».

(De *Le Sourire*, de París)



— No seria millor que en lloc dels antiestètics espantaucells...



— ... coloquessin, als sembrats, estatuës de les que no poden vendre els guixaires, pera fomentar el gust artístic dels camperols?

(Del *Punch*, de Londres)

Vegin que'ls digui que, tal com se solen desempenyar, per regla general, les funcions de l'Administració municipal, els veïns mascles d'aquest poble exemplar no van tant lluny d'osques com això.

Entre nosaltres perdonam, per exemple, es experimentat que, ben sovint, la tasca que's fa en les nostres corporacions municipals es gastar brou de llengua durant unes quantes hores sense acordar res que valgui la pena.

Per què no fer, doncs, lo mateix que'ls excelents ciutadans del municipi nord-americà?

A ben segur que si ho provavem, les nostres benvolgues costelles no'ns farien quedar malament.

En lloc de passar-se les tardes de visita, fent-la petar amb les coneixences sobre modes, festes i casaments, cap a la casa gran falta gent, a lluir llur vèrbola inestroncable, discutint sobre dictamens, proposicions i mocions de tota mena.

Per de prompte guanyariem en el sentit de que no hi hauria, com fins ara, regidors muts, dels quals no sabem encara la veu que tenen, i, per altra part, jo'ls asseguro que no'ns farien pas anyorar les llaunes kilomètriques d'alguns dels nostres actuals edils.

Paraula.

La clínica dels peixos

Ha començat a funcionar a Nova York, baix l'intelligent direcció d'un eminent professor de veterinaria, una clínica pera'l tractament i curació mèdic-quirúrgica de les malalties dels peixos.

L'esmentat doctor porta ja realitzades en favor d'alguns peixos de l'aquarium municipal, i de diversos sortidors d'alguns jardins públics i particulars, diferents operacions, que han fet un gran succés en aquella capital.

Entre les esmentades operacions hi figura l'extirpació d'un tumor que se li havia format a un mero sota les ganyes, el guariment d'una escoriació dermatica que presentava una anguila i l'amputació d'un tentacle a un pop.

Totes les operacions de referencia han estat realitzades amb la major felicitat, assegurant se que'ls pacients estan bons i sans i que's troben com el peix a l'aigua.

Tant excelents resultats fan esperar que'l professor d'ietioterapia s'arrisqui a operacions de més importancia, conseguint que desaparegui la terrible mortalitat que's registra en les especies peixunes per manca d'una assistència facultativa, i també per sobra de barques del bou.

Aixís, no serà d'extranyar veure abans de gaire, en els nostres aquariums, llacs, estanys i sortidors, barbs amb croces, de resultes de l'amputació de les aletes; truites amb braguers; peixos vermells amb espines artificials; llísseres amb el cap embenat i ostras amb *cabestrillo*.

Amb tot, segurament serà el dolor reumàtic lo que donarà més feina als futurs metges de peixos, per ser semblant malaltia la que estan més exposats a contraure, per causa de l'humitat persistent que's veuen obligats a soportar.



— Dongui-m mitja lliura de llard.
— Del millor?
— No: del pitjor. Del que va vendre-m l'altra vegada.

(Del *Punch*, de Londres)



— A la teva edat un noi encara té deser obedient amb la seva mare. Naturalment que no't puc tenir sempre ficat a les faldilles...
 — Oh, no; ens hi trobaríem molt estrets, mamà...
 (De *Le Rire*, de París)

Lo que no sabem es com se les arreglaran els facultatius peixucs pera guarir llurs clients d'aquelles malalties que requereixen que'l pacient vagi a pendre les aigües. A no ser que, per contraposició, li vagin a fer pendre les terres...



BONS MOTS

PROVES A LA VISTA

- Ring! Ring! Riing!
- Qui hi ha?
- Una caritat per aquest pobre mut!...



EL TRET PER LA CULATA

Una senyora té dos convidats a casa seva.
 Un d'ells, que se les dona de bromista, li diu:
 — I el seu marit?



— Què li passa que no se'l veu mai enlloc?
 — Oh, es queestic molt ocupat a casa, fent correspondencia de la guerra!

(Del *Jugend*, de Munich)



Austria. — El pobre *statu quo* està morint-se. Jo mai podré aconsolar-me. Aniré a cap de de dol,

Rusia. — En aquest cas, jo també faré per consolar-me.

(Del *Punch*, de Londres)

— Encara no ha vingut. Hauran d'esperar-lo una estona.

— Doncs li donarem una sorpresa. Nosaltres ens amagarem en l'habitació propera, i vostè, quan ell arribi, li diu que no hem pogut venir.

Ho fan aixís, i al cap d'un moment arriba el marit.

— I els convidats? — pregunta a la seva dona.

— No venen: tots dos han escrit excusant-se.

— Me n'alegro! Vaia un parell de ximples!

* * *

MASSA VIVOR

Un camperol, que per primera vegada havia anat a ciutat, se detura davant l'aparador d'una estamperia ont hi ha exposada una reproducció del quadre *Les tres gracies*, de Rubens.

— Lo que són les dones! — exclama, amb aire de malicia. — No tenen pera vestir-se i's gasten els diners en fer-se retratar!

* * *

CARITAT INTERESSADA

— Joanet, què has fet dels deu cèntims que't vaig donar ahir?

— Vaig donar-los a una pobre velleta.

— Molt be, fill meu, molt be! I, digues: què tenia aquesta velleta pera que li fessis caritat?

— Una paperina de carmel·los!

* * *

OBJECCIÓ CONTUNDENT

Una senyora deia al seu fill:

— Per què no't cases amb l'Enriqueta? Es un àngel.

— Sí, però's pinta.

— I que per ventura has vist tu mai cap àngel que no hagi estat pintat?

* * *

CADA COSA AL SEU LLOC

— Fas mal fet de beure tant! No veus que ensopegues per tot arreu?

— Això no vol dir que faci mal fet de beure. Lo que sí es mal fet es que'm posi a caminar després d'haver begut.

* * *

NO PRECIPITAR-SE

Un borratxo entra en una farmacia:

— Què desitja?

— Una ampolla de vi...

— Que s'ha cregut que això es una taverna?

— Vi de peptona, home! Com que no deixa enraonar!

* * *

DEFINICIONS

Un individu dona consells al seu nebot i li diu:

— En el nostre temps es indispensable l'honradesa, però també ho es l'habilitat.

— En què consisteix l'honradesa?

— En complir tots els teus compromisos.

— I l'habilitat?

— En no contreure n cap.

* * *

QÜESTIÓ DE DETALL

El quefe de l'oficina diu a un empleat:

— Ja pensa en el treball que vaig encarregar-li?

— Sí senyor, ja hi penso; lo que'm falta no més es fer-lo.

* * *

ESCRÚPOLS DE MONJA

Una senyora diu al carnicer:

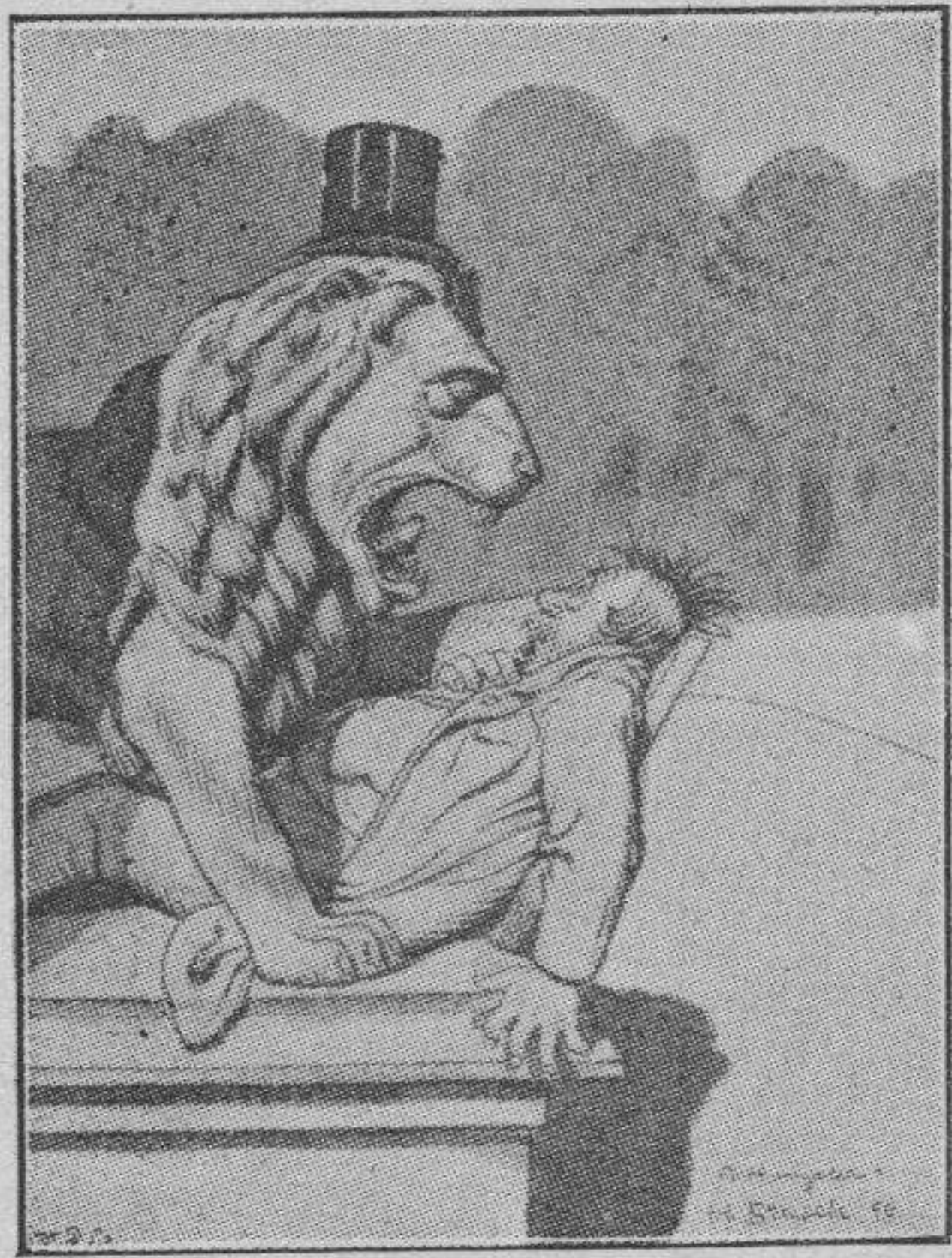
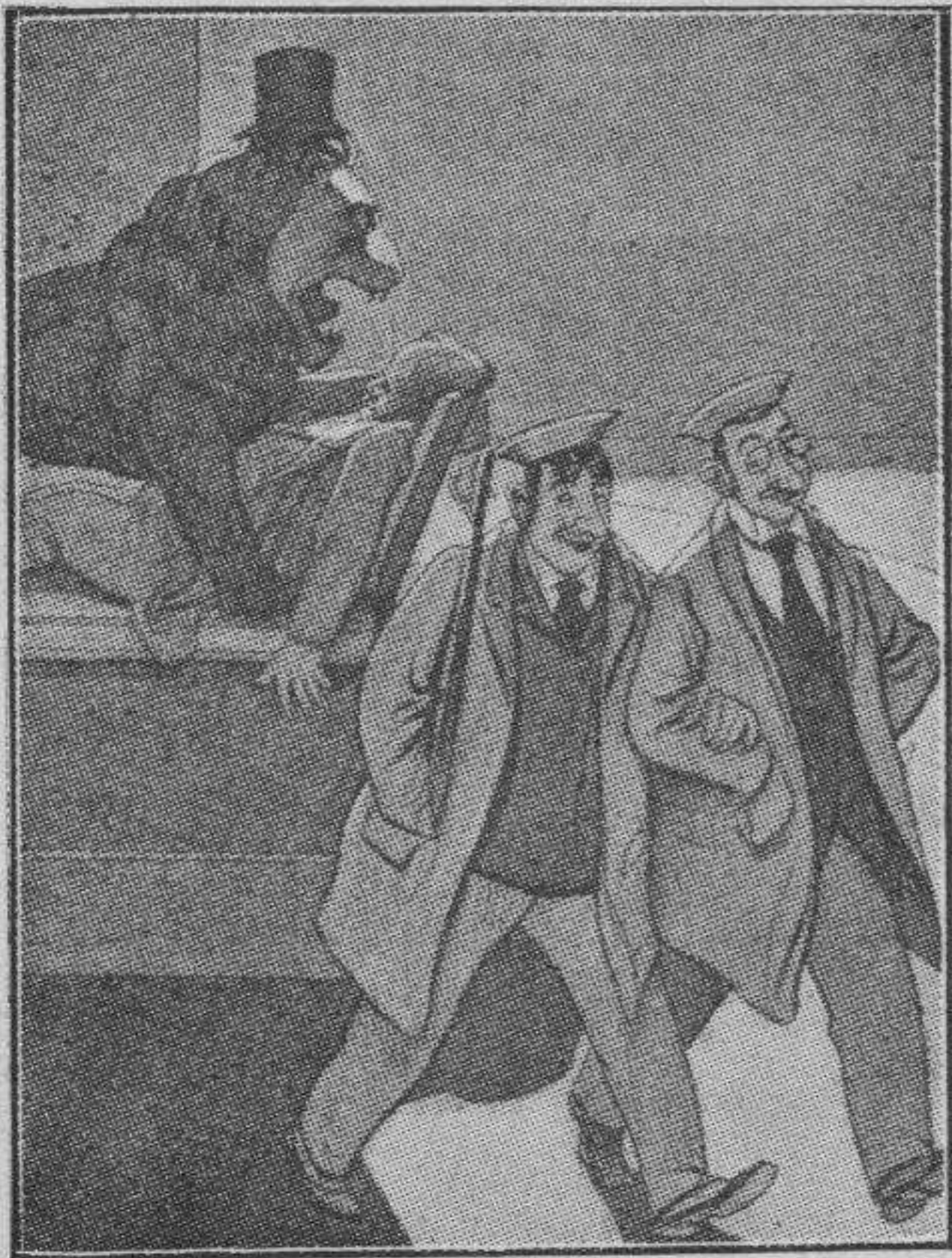
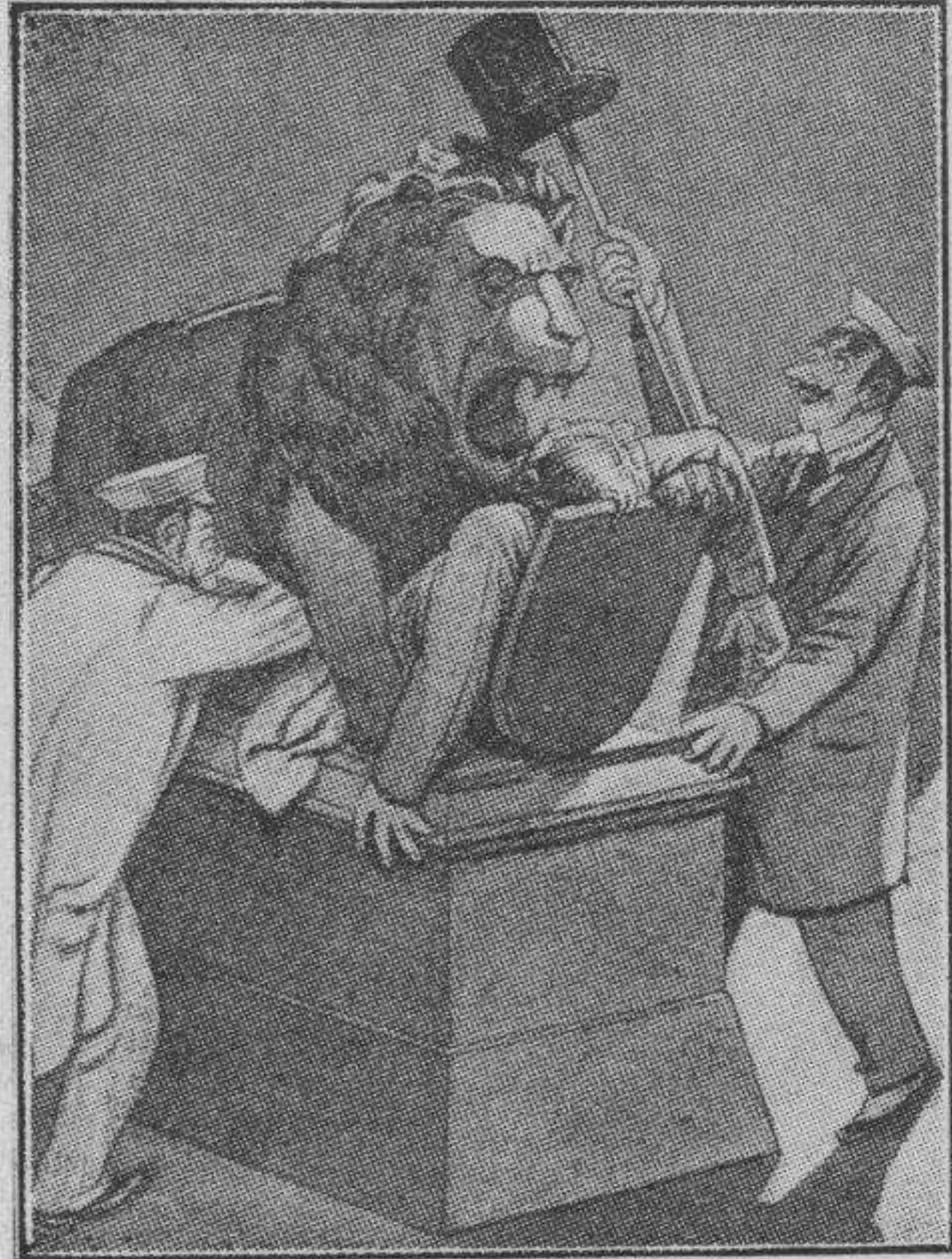
— Quin ofici més repugnant, el seu! No li remordeix la consciencia, matar tants animalets indefensos?

— No senyora. Es que vostè voldria menjar se-ls de viu en viu?



ELS PRÍncePS DE L'HUMOR. — A. Hangelar (Alemanya)

BROMA ESTUDIANTIL O EL CASTIG D'UNA BORRATXERA



Ja ha sortit!!!



BARCELONA (POCKET-BOOK)

Un magnífic llibre de butxaca
✕ amb 50 vistes de la ciutat ✕

Preu: UNA PESSETA

De venda a totes les llibreríes



Editors:

BAGUÑA I CORNET

Mallorca, 192

Telèfon 7452

BARCELONA

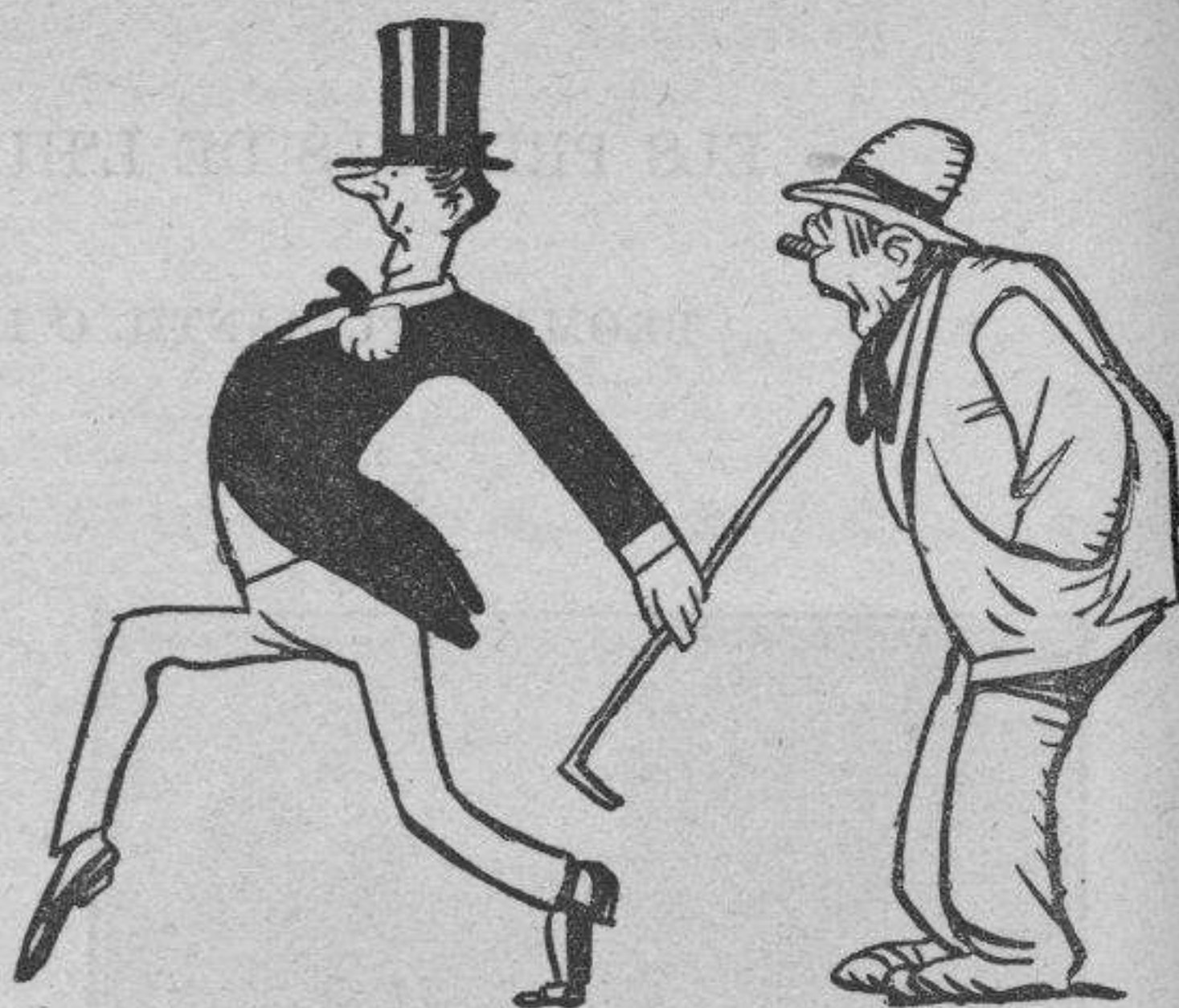


— Pueblo muy fuerte ha de ser
el que haga esta Revista;
con ediciones así
es muy fácil la conquista.

“AFRICA” se publica mensualmente

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN

Pasaje Mercader, 4 :: BARCELONA



Pasea con gran donaire
y con elegancia que aterra,
y es que usa ENOFOSFORINA
que fabrica Antonio Serra.

ENOFOSFORINA SERRA
Pelayo, 9 BARCELONA

MONDIAL HUMOR

Número corrent. 10 cèntims
Números atrassats. 20 »

SUSCRIPCIÓ

Espanya 6 pessetes any
Extranger 8 francs »

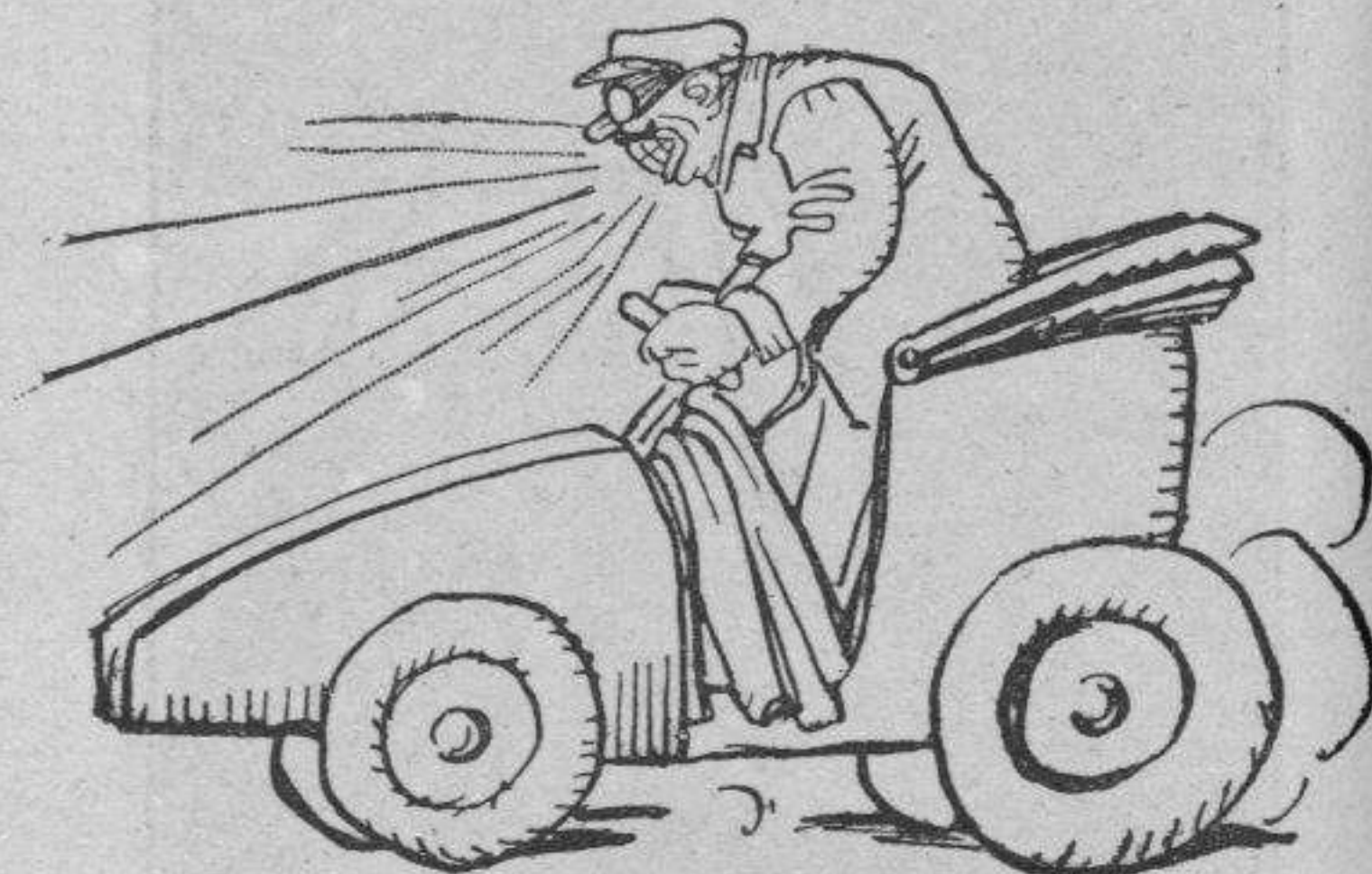
Pagat per anualitats anticipades

Corresponsal a Valencia: Vicents Pastor: Victoria, 11, pral.



REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Mallorca, 192 :: BARCELONA



El viaja en automóvil
y no necesita farol.
Pues se lava los dientes con HIGEA
y le brillan mucho más que el sol.

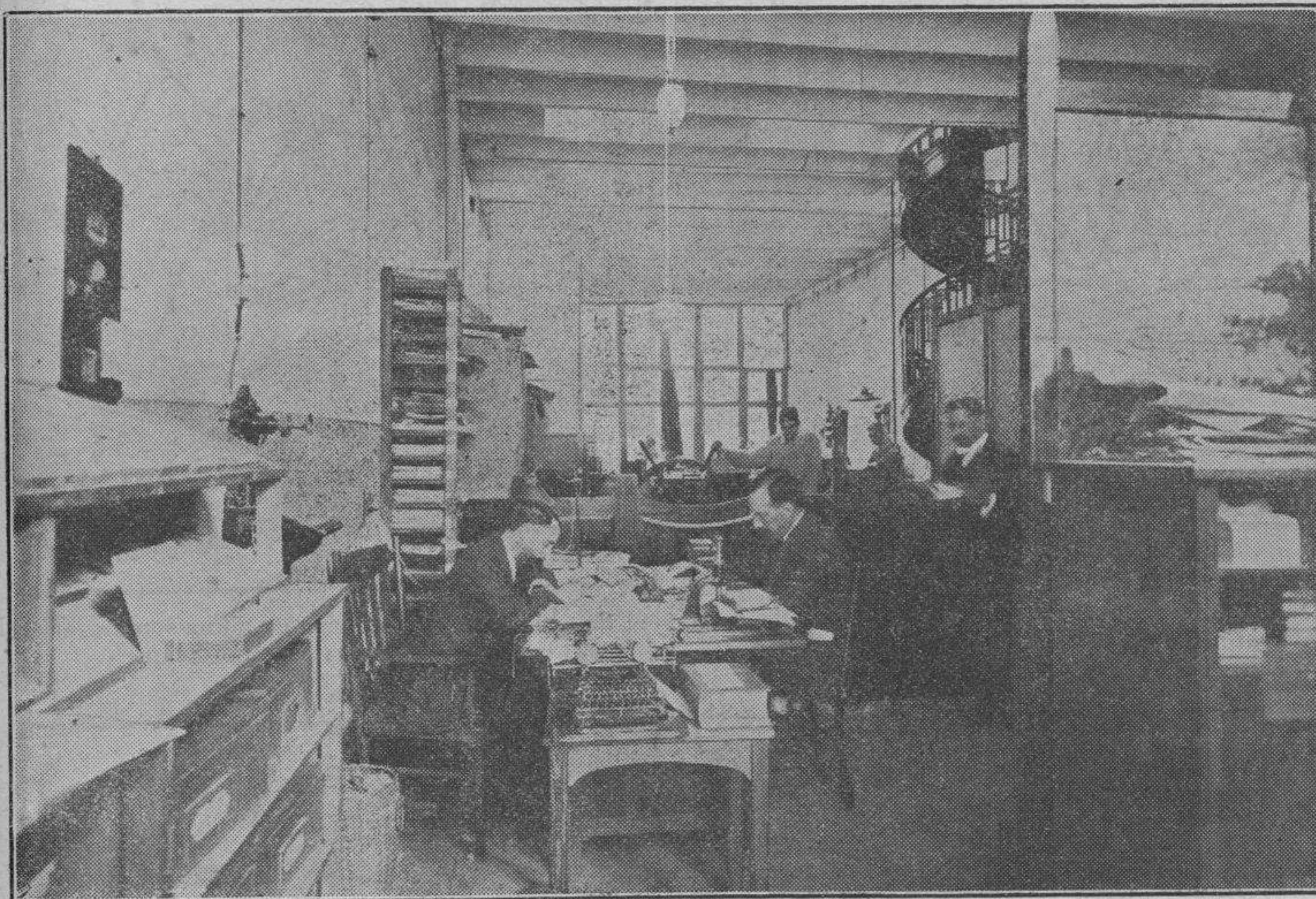
Boca sana y dientes blancos



Grans tallers de Gravat

DE LA CASA

BAGUÑÀ I CORNET



Una de les dependències de la casa

Els més perfectes, ràpids i moderns

Els únics a Espanya que graven a màquina per medi de les elèctriques d'imàn
càustic de Berlín

Mallorca, 192 :: BARCELONA :: Teléfon 7452



Les mellors
bicicletes?

SANROMÀ

Balmes, 62
BARCELONA



EVOLUCIÓ



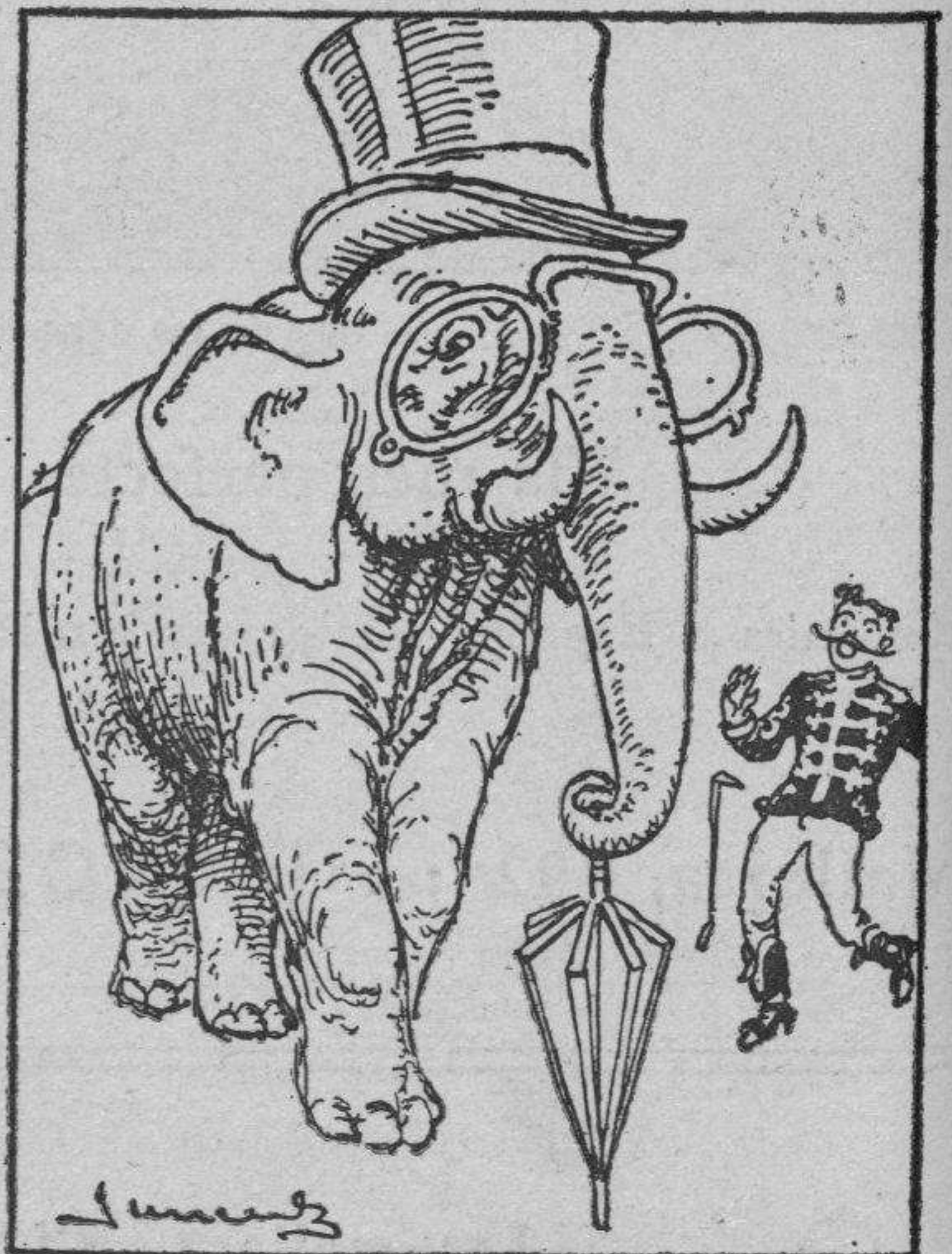
1. Una vegada un elefant va fugir del circ i va començar a fer malifetes.



2. Al pasar, rabent, per sota d'una sombrereria, el berret de mostra li quedà encastat al cap.



3. I lo mateix els lentes d'un òptic.



4. El domador gaire-be no'l va conèixer, al retrobar-lo. Com tants d'altres, l'elefant havia adquirit fatxa de senyor tot actuant de *petrolero*.

MONDIAL HUMOR